03/07/2022

“Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της Ίμβρου και της Πολίτικης Ρωμιοσύνης” – Η Χειροτονία του Επισκόπου Ξανθουπόλεως στο Φανάρι

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τελέστηκε το πρωί της Κυριακής, 3 Ιουλίου 2022, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, η εις Επίσκοπον χειροτονία του Θεοφιλεστάτου εψηφισμένου Ξανθουπόλεως κ. Παϊσίου. Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, συμπαραστατούμενος από τους Μητροπολίτες Γέροντα Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριο, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίο, Μύρων κ. Χρυσόστομο, Ίμβρου και Τενέδου κ Κύριλλο, Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα και Προύσης κ.

Ιωακείμ.

Πριν την χειροτονία, ο Παναφιώτατος, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στη μέχρι σήμερα πορεία του εψηφισμένου Επισκόπου Ξανθουπόλεως και στη διακονία του στο Πατριαρχείο.

“Είσαι σαρξ εκ της σαρκός της Ίμβρου και της Πολίτικης Ρωμιοσύνης. Είσαι δεμένος με την κοινήν αιγαιοπελαγίτικην μικράν πατρίδα, με όλα τα καλά του ήθους των κατοίκων της, τον σεβασμόν προς την Εκκλησίαν και τας παραδόσεις της, την αισιόδοξον διάθεσιν, την αλληλεγγύην και την συμπαράστασιν προς τον πλησίον, την υπευθυνότητα και την κοινωνικότητα.

Μεγάλωσες εις την Πόλιν μας, μαθητής εις τα σχολεία της, από παιδί εις τον Πατριαρχικόν Ναόν, ευλαβής ιερόπαις, φιλότιμος και διακονικός. Εδώ ανεκάλυψες την κλίσιν σου προς την ιερωσύνην.

Διετέλεσες επί δύο σχεδόν δεκαετίας μέλος της Πατριαρχικής Αυλής, ως Πατριαρχικός διάκονος, ως Κωδικογράφος της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ως Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Γραφείου ημών και ως Μέγας Αρχιδιάκονος. Εξετέλεις τα καθήκοντά σου με ευλάβειαν και ευσυνειδησίαν, με σεβασμόν προς τους προισταμένους σου, με αφοσίωσιν εις την παράδοσιν του Φαναρίου, με ταπεινότητα, πάντοτε πρόσχαρος, πρόθυμος εις διακονίαν.

Τακτική ήταν η παρουσία σου ως ημετέρου εκπροσώπου εις επισήμους εκδηλώσεις των Αρχών, λίαν ευπρόσδεκτος λόγω της αρίστης γνώσεως της Τουρκικής γλώσσης και της ευγενείας σου.

Αναγνωρίζομεν επίσης την προσφοράν σου εις τας Συνοδικάς Επιτροπάς, πρωτίστως εις την Εφορείαν της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης, ως Γραμματεύς αυτής, και εις την Επιτροπήν επί της Ανακαινίσεως, Εξωραισμού και Συντηρήσεως του Πατριαρχικού Ναού και Οίκου. Πάντοτε υπήρξες σοβαρός συνεργάτης, με γνήσιον ενδιαφέρον διά την πορείαν του έργου των Επιτροπών.”

Στη συνέχεια απηύθυνε προς τον Θεοφιλέστατο πατρικούς λόγους οικοδομής και νουθεσιών.

“Και νυν, η Εκκλησία αξιολογήσασα και εκτιμήσασα την θετικήν παρουσίαν σου εν Φαναρίω, την αφοσίωσίν σου εις αυτήν, και την εκκλησιαστικήν διακονίαν σου, σε καθιστά Επίσκοπόν της. Μεγίστη η τιμή και υψηλόν το χρέος διά σε.

Εντάσσεσαι σήμερον εις την χορείαν των Αρχιερέων του Οικουμενικού Θρόνου, ο

οποίος ίσταται επί αιώνας πιστός και αμετακίνητος εις τας μεγάλας ευθύνας του και την αγίαν αποστολήν του. Καθίστασαι φορεύς και συνεχιστής της Αποστολικής διαδοχής, εκπρόσωπος ανεκτιμήτων πνευματικών και εκκλησιαστικών παραδόσεων, συναγωνιστής πάντων ημών εις την υπεράσπισιν των δικαίων της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και των οσίων και ιερών της ορθοδόξου ημών πίστεως και του ευσεβούς ημών Γένους.

Να διατηρής εις την μνήμην σου, καθ' όλην την ζωήν σου, τους λόγους του μακαριστού Γέροντος και πνευματικού ημών πατρός Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτωνος : «Εδώ που πατείς αυτήν την στιγμήν είναι το νέον Σινά. Εδώ, αυτή η Εκκλησία, η Εκκλησία σου, είναι η φλεγομένη και μη κατακαιομένη βάτος. Εδώ από αιώνων εφυλάχθησαν και φυλάσσονται και, λέγω σοι, θα φυλαχθούν οι πλάκες της Διπλής Διαθήκης. Εδώ το Μάννα. Εδώ η Επτάφωτος Λυχνία. Εδώ η ράβδος Ααρών, η αεί βλαστάνουσα».

Αυτή η θαυμαστή φλεγομένη και μη κατακαιομένη βάτος «κατακαίει μόνον εκείνους, όσοι δεν μένουν πιστοί. Φέγγει δε και φωτίζει και συντηρεί εκείνους, οι οποίοι φλέγονται και μεταδίδουν την φλόγα τους εξ αυτής Λαβέ, λοιπόν, φως και φλόγα εντεύθεν» (Ανέσπερον φως εκ Φαναρίου, σ. 373).

Η μίτρα, η οποία τίθεται σήμερον επί της κεφαλής σου, δηλώνει το βασιλικόν αξίωμα του Κυρίου της δόξης, του Βασιλέως των Βασιλευόντων και Κυρίου των Κυριευόντων. Εκπροσωπεί όμως και τον ακάνθινον στέφανον του σταυρωθέντος διά την σωτηρίαν ημών Χριστού του Θεού. Μη λησμονήσης αυτήν την διπλήν αξίαν, την διπλήν ευθύνην, την οποίαν, χάριτι του Υψίστου, σήμερον αναλαμβάνεις".

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε και στη νέα αποστολή που αναθέτει η Μητέρα Εκκλησία στον Θεοφιλέστατο.

"Καλείσαι να διακονήσης ως Επόπτης την ιστορικήν Πατριαρχικήν και Σταυροπηγιακήν Μονήν Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή και να αναδειχθής άξιος συνεχιστής του έργου του μακαριστού Μητροπολίτου Σασίμων κυρού Γενναδίου και πάντων των προ αυτού, οι οποίοι υπηρέτησαν ευόρκως το σέβασμα τούτο του Γένους, τον ιερόν αυτόν τόπον, εις τον οποίον συνετελέσθησαν και συντελούνται θαυμάσιά τε και εξαίσια.

Εκεί αναπαύονται Οικουμενικοί Πατριάρχαι, Αρχιερείς της Μεγάλης Εκκλησίας, προεστοί και λογάδες του Γένους, και μυριάδες πιστών, άπαντες προσδοκώντες ανάστασιν νεκρών. Εκεί είναι αεί παρόντα τα «περασμένα μεγαλεία» του Γένους,

που «διηγώντας τα να μην κλαίς».

Η Εκκλησία επιθέτει εις τους ώμους σου βαρύ φορτίον. Είμεθα βέβαιοι ότι θα ανταποκριθής εις την κλήσιν της. Θα έχης εις το έργον σου αρωγόν και οδηγήτριαν την Παναγίαν την Βαλουκλιώτισσαν. Η ιερά εικών της και το Αγίασμά της θα είναι διά σε καταφυγή, παρηγορία, στήριγμα εις τον καλόν αγώνα σου, αγαλλίαμα ψυχής και ελπίς σου.

Θα εισέλθης μετ' ολίγον εις τα Άγια των Αγίων, ένθα τα φοβερά τελεσιουργείται, διά να καταστής Επίσκοπος της Μεγάλης Εκκλησίας διά της χάριτος του Παρακλήτου Πνεύματος, ενεργών εις το εξής εις τύπον και τόπον Χριστού.

Σε συνοδεύουν αι ευχαί του Πατριάρχου Σου, των συνεπισκόπων σου, των μελών της Πατριαρχικής Αυλής, των Ιμβρίων και των Κωνσταντινουπολιτών φίλων σου, πάντων και πασών των συμπροσευχομένων κατά την ιεράν ταύτην στιγμήν, αι δεήσεις των ευσεβών οικογενών σου που σε καμαρώνουν. Μεσιτεύει διά σε προς Κύριον ο πάτρων σου Όσιος Παίσιος ο Αγιορείτης, το τίμιον όνομα του οποίου φέρεις, και το πνεύμα και τα διδάγματα του οποίου σε προτρέπομεν να σέβεσαι και να έχης ως κανόνα εις την ζωήν σου."

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος εξέφρασε την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη, και προς τους Μητροπολίτες που συγκροτούν την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, για την εκλογή του ως Βοηθού του Παναγιωτάτου.

"Όχι μόνον τω έθει στοιχών, αλλ᾽ εκ ψυχικής ανάγκης ωθούμενος, επιθυμώ όπως καταθέσω τιμήν και ευγνωμοσύνην διά τα όσα περί εμέ συντελούνται. Πλημμυρίζω από φόβον αληθινόν και συστολήν κατ' άνθρωπον, καθώς μέλλω να αναχθώ εις το μέγα της Επισκοπικής Διακονίας υπούργημα.

Σήμερον προσέρχομαι έμπροσθεν Υμών, συνεχίζων ασφαλώς να εναποθέτω την ψυχήν μου εις την διακονίαν της Μητρός Εκκλησίας. Είθε ο Παντοδύναμος Θεός να με καταστήση γνήσιον τέκνον Αυτού, διά να συνεχίζω να καταβάλλω την μηδαμινήν συμβολήν μου εις την διατήρησιν του ανεσπέρου φωτός της ιεράς ακοιμήτου κανδήλας, ήτις εκ της Βασιλευούσης φαίνει αδιαλείπτως πάση τη οικουμένη.

Καθ΄ όλην την δεκαοκταετή ταπεινήν πορείαν μου εν τη Υμετέρα Αυλή, υπερεκπερισσού ησθάνθην την πατρικήν βοήθειαν, τον στοργικόν επιστηριγμόν, την αμέριστον συμπαράστασιν και διαρκή προστασίαν, δι' ων καθημερινώς με περιέβαλε η Υμετέρα Σεπτή Κορυφή, την οποίαν είχον το εξαιρετικόν προνόμιον να

υπηρετήσω εκ του σύνεγγυς. Είμαι απολύτως πεπεισμένος ότι, άνευ της Υμετέρας πατρικής συναντιλήψεως και ανοχής, ουδέν θα έπραττον. Διό και στρέφω πάντοτε τον νούν και την καρδίαν μου προς την Υμετέραν προσκυνητήν μοι Παναγιότητα, “ήτις εγεννήθη και έσαεί έσται βοηθός μου και εν τη σκέπη των πτερύγων Αυτής αγαλλιάσομαι”, κατά παράφρασιν των λόγων του Ψαλμωδού.

Κλείνω γόνυ ευχαριστίας και δεήσεως υπέρ της αστεμφούς υγείας και ολβίας μακροημερεύσεως Υμών προς δόξαν και εύκλειαν της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, χαράν τε και επιστηριγμόν πάντων των εχόντων το υψηλόν προνόμιον της διακονίας υπό τας πτέρυγάς Σας. Επιστέγασμα πάντων υπήρξεν η πηγή της σοφίας του κλεινού Φαναρίου, η οποία ενσαρκώνεται εν τω Υμετέρω Σεπτώ Προσώπω, διά να μεταλαμπαδεύωνται προς πάντας ανεξάντλητα νάματα πίστεως, ελπίδος, αγάπης και αντοχής εις τον καθ’ ημέραν αγώνα ημών.

Η Πατριαρχία Σας άφησεν αναμφιβόλως ανεξίτηλον την σφραγίδα αυτής επί της συγχρόνου εκκλησιαστικής ιστορίας, αποτελούσα ακένωτον πηγήν εμπνεύσεως, αδαπάνητον θησαυρόν, εξ ου αντλεί ο παναθρώπινος πολιτισμός τας απορρεούσας εκ του Ευαγγελίου του Ιησού Χριστού πνευματικάς αξίας και τα παγκόσμια ιδανικά. Και τούτο, διά να στερεώση τον κύριον άξονα, διά του οποίου θα δύναται η υποστάσα πλείστας συμφοράς ανθρωπότης να ορθοποδήση, να καταστή κάτοχος του απαραιτήτου εξοπλισμού διά την επαναφοράν των ανθρωπίνων πραγμάτων εις την ορθήν κατεύθυνσιν.

Η ευγνωμοσύνη μου θα παραμείνη εσαεί, διά την επιδειχθείσαν προς εμέ μυριάκριβον πατρικήν αγάπην και δι’ όσα ανεπανάληπτα και μοναδικά εβίωσα και εδιδάχθην εκ του αστειρεύτου φρέατος της απεράντου πείρας και ευρυμαθείας της Υμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος. Και όλα ταύτα απεκτήσαμεν και αποκτώμεν, η αναξιότης μου και άπαντες οι έχοντες το εξέχον προνόμιον να υπηρετώμεν παρά τη Υμετέρα Θεοφρουρήτω Κορυφή, τον Σεπτόν Προκαθήμενον της υπ’ ουρανόν Ορθοδοξίας και Πατέρα του Γένους.

Η ταπεινή μαθητεία μου εις τας ηγιασμένας ταύτας αυλάς με εδίδαξε πλείστα όσα μείζονος σημασίας, τα οποία τηρώ ως πολύτιμον παρακαταθήκην, διά να αποτελούν απόθεμα υπερόχου εφοδιασμού διά την περαιτέρω διακονίαν μου. Ο λόγος ευχαριστίας ηττάται ενώπιον του πλήθους των πολλών ευεργεσιών προς τον έσχατον υιόν του Υμετέρου Οίκου. Ως πενιχρόν αντίδωρον της αγάπης, της τιμής και της εμπιστοσύνης, δεχθήτε την υιικήν μου αφοσίωσιν και τον απόλυτον σεβασμόν.”

Και ο Θεοφιλέστατος συνέχισε:

“Μετά πολλής ευγνωμοσύνης επιτραπήτω μοι, όπως εκφράσω τας θερμοτέρας των ευχαριστιών μου προς τα Σεβάσμια μέλη της ενταύθα Ιεραρχίας του Θρόνου, μετά των οποίων συνειργάσθην αψόγως καθ’ όλον αυτό το διάστημα, Υμετέρα ευλογία και ευνοία. Εισέτι, προς τα μέλη της Υμετέρας Αυλής, προς τους πρεσβυτέρους και νεωτέρους αδελφούς εν Χριστώ, με επικεφαλής τον Μέγαν Πρωτοσύγκελλον κ. Θεόδωρον, μετά των οποίων επορεύθημεν κατά την κοινήν διακονίαν ημών όλα αυτά τα χρόνια μετά γνησίας αμοιβαίας αγάπης, αδελφικού πνεύματος και αλληλοσεβασμού, διά τα ευεργετικά αισθήματα και την αμέριστον συμπαράστασιν που επιδεικνύουν προς την ελαχιστότητά μου, καθώς και τας εκδηλώσεις της ειλικρινούς αγάπης των.

Εξ άλλου, μέσα από την ένταξιν και ανέλιξιν εις την Υμετέραν Αυλήν μεταγγίζεται η συμπυκνωμένη σοφία, το ήθος και η παράδοσις, η οποία αποτελεί πολύτιμον κληρονομίαν και πνευματικόν θησαυρόν αναπαλλοτρίωτον, μεριζόμενον και μηδέποτε δαπανώμενον.

Οι νεώτεροι προάγονται, οι πρεσβύτεροι, με την κτηθείσαν πείραν των, εξακολουθούν εφ’ όρου ζωής να διακονούν την Μητέρα Εκκλησίαν από διαφόρων επάλξεων και θέσεων ευθύνης, ενώ η ιδία εξακολουθεί να δίδη την σωτήριον μαρτυρίαν της, μαρτυρίαν σταυροαναστάσιμον, μαρτυρίαν πίστεως και αληθείας, εις τους εγγύς και τους μακράν, να υπηρετή τον χριστεπώνυμον λαόν, δοξάζουσα το όνομα του Τριαδικού Θεού.

Ευγνωμονώ ιδιαζόντως τα σεβαστά και ιερά πρόσωπα της ζωής μου, τους ευλαβεστάτους γονείς μου και τους κεκοιμημένους προγόνους μου, οι οποίοι, μαζί με τον αυτάδελφόν μου, μας ανέθρεψαν εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου και μας παρέσχον απλόχερα ο,τι καλλίτερον εις την ζωήν μας. Αυτή η ανεπανάληπτος δι’ εμέ στιγμή αποτελεί καρπόν των προσευχών και των κόπων τους.

Έλκων την καταγωγήν, εξ αμφοτέρων των γονέων μου, εκ της εκπληκτικά γραφικής, πανέμορφης, αλλά και μαρτυρικής νήσου Ίμβρου, της γενετείρας και ιδιαιτέρας πατρίδος Σας Παναγιώτατε, έμπλεως αισθημάτων χαράς, ευχαριστώ εκ βάθους και τα διοικητικά στελέχη των εν Ελλάδι Ιμβριακών Σωματείων, όλους όσοι υπεβλήθησαν εις τον κόπον της ελεύσεως ενταύθα διά να τιμήσουν το γεγονός της εις Επίσκοπον χειροτονίας μου.

Ευγνωμοσύνην πολλήν αποδίδω, ωσαύτως, προς τους Εντιμολογιωτάτους Άρχοντας της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, προς τα ιερά πρόσωπα των

διδασκάλων μου και των εκλεκτών Ομογενών, προς τους κατά σάρκα συγγενείς μου, τους φίλους και συμπατριώτας μου, οι οποίοι, πολυειδώς και πολυτρόπως εξεδήλωσαν την αγάπην των και έσπευσαν να με τιμήσουν διά της προσωπικής ή νοεράς αυτών συμμετοχής εις την σημερινήν μου χαράν.

Του Κυρίου συνεργούντος, πρεσβείαις δε και μεσιτεία της Πολιούχου και Εφόρου της Πόλεως ημών Παντοδεσποίνης Θεοτόκου, μου επιφυλάσσει η θεία πρόνοια την μοναδικήν και απαράμιλλον ευλογίαν όπως την διακονήσω εκ του σύνεγγυς, ορισθείς υπεύθυνος του ευρισκομένου έξω από την δυτικήν πύλην της Σηλυβρίας ιερού Αγιάσματος αυτής, το οποίον αναβλύζει αενάως ιάματα και θείαν χάριν άφθονον, εις διαδοχήν ενός επιφανούς, μορφωμένου, αξιολόγου και κατά πάντα καταξιωμένου Ιεράρχου του Θρόνου, με ανεκτίμητον ποικιλόμορφον προσφοράν εις την Εκκλησίαν, του προσφάτως κοιμηθέντος Μητροπολίτου Σασίμων κυρού Γενναδίου.

Υπηρέτησεν ούτος ευόρκως και με πλήρη αφοσίωσιν επί μακράν σειράν ετών εις την Ιεράν Πατριαρχικήν και Σταυροπηγιακήν Μονήν Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή, το σέμνωμα τούτο της πίστεως και της Ομογενείας ημών, ως και εις την Εκκλησιαστικήν Περιφέρειαν Ταταούλων της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως. Εν εκ των αρχαιοτέρων μνημείων του Χριστιανισμού, φέρων άνω των 15 αιώνων ένδοξον παρελθόν, το σέβασμα τούτο αποτελεί τόπον ψυχικής γαλήνης, περισυλλογής και προσευχής.

Το εν τω αυλογύρω αυτού κοιμητήριον κοσμούν μεγάλαι μορφαί δεκατεσσάρων αοιδίμων κεκοιμημένων προκατόχων Υμών Οικουμενικών Πατριαρχών, μετά των οποίων θα έχω εν τοις εφεξής την ευλογίαν να συναναστρέφωμαι και να επικαλούμαι κατά χρέος τας ευχάς των εκ των ουρανίων μονών, ως και μεγάλοι ευεργέται του Γένους και εξέχουσαι προσωπικότητες της ενταύθα Ρωμαίικης Κοινότητος. Παραπλεύρως δε ευρίσκεται εν εκ των μεγαλυτέρων Ορθοδόξων κοιμητηρίων της Πόλεως”.

Εκκλησιάστηκαν Ιεράρχες και κληρικοί του Θρόνου, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Ανθηδώνος κ. Νεκτάριος, Επίτροπος του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, εκπρόσωποι άλλων Χριστιανικών Κοινοτήτων στην Πόλη, η Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας, συγγενείς του νέου Αρχιερέως, εκπρόσωποι των Ιμβριακών Σωματείων της Ελλάδος, και πλήθος πιστών από την Πόλη και την Ίμβρο, καθώς και προσκυνητές από το εξωτερικό.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο